

6 Μαΐου 2014

Δεν αγαπώ τον Θεό

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Δεν αγαπώ τον Θεό. Αν αγαπούσα πραγματικά τον Θεό θα είχα συνεχώς την σκέψη μου εστραμμένη προς αυτόν και θα ήμουν ευτυχισμένος.

Κάθε σκέψη για τον Θεό θα μου έδινε χαρά και αγαλλίαση. Αντιθέτως, όμως, πολύ συχνότερα και πολύ ευκολότερα σκέφτομαι διάφορα γήινα πράγματα, ενώ η απασχόληση της σκέψεως μου με τον Θεό καταντά εργασία επίπονη και ξερή.

Εάν αγαπούσα τον Θεό, η συνομιλία μου με αυτόν, δια της προσευχής, θα ήτο η τροφή και η τρυφή μου και θα με οδηγούσε σε αδιάσπαστη επικοινωνία με Αυτόν. Όμως, όλως αντίθετα, όχι μόνο δεν ευρίσκω ευχαρίστηση εις την προσευχή μου, αλλά χρειάζεται κάθε φορά να καταβάλλω προσπάθεια για να προσευχηθώ.

Αγωνίζομαι κατά της απροθυμίας, νικιέμαι από την αμαρτωλότητα μου και είμαι πάντα πρόθυμος να καταπατώ με κάθε ανόητη σκέψη και πράγμα, ακόμη και κατά την ώρα της προσευχής, γεγονότα, που, όπως είναι φυσικό, μικραίνουν την προσευχή και απομακρύνουν την σκέψη από αυτήν.

Ο καιρός μου περνά αχρησιμοποίητος ή μάλλον χρησιμοποιείται σε μάταιες απασχολήσεις, όταν δε απασχολούμαι με τον Θεό, όταν θέτω τον εαυτό μου κάτω από την παρουσία του, τότε κάθε ώρα μου φαίνεται πώς είναι ένας ολόκληρος χρόνος.

Όταν ένας άνθρωπος αγαπά κάποιο πρόσωπο, το σκέφτεται όλη την ημέρα χωρίς διακοπή, διατηρεί συνεχώς την εικόνα του μέσα εις την καρδιά του, φροντίζει γι' αυτό και σε καμιά περίπτωση το αγαπημένο του πρόσωπο δεν φεύγει από την σκέψη του. Εγώ, όμως ολόκληρη την ημέρα είναι ζήτημα αν ξεχωρίζω έστω και μιαν ώρα για να βυθισθώ σε εντρύφηση και θεία μελέτη, για να ζωογονήσω την καρδιά μου με την αγάπη μου προς Αυτόν, ενώ με ευκολία και ευχαρίστηση εξοδεύω τις είκοσι τρεις ώρες του ημερονυκτίου σαν μια θερμή προσφορά και θυσία εις τα είδωλα των διαφόρων παθών.

Ολοένα συζητώ για τιποτένια πράγματα και γεγονότα, τα οποία μολύνουν το πνεύμα κι αυτό μου δίνει ευχαρίστηση.

Στις σκέψεις μου για τον Θεό, είμαι ξηρός, απρόθυμος και αμελής. Κι όταν ακόμη χωρίς να το θέλω, συμβαίνει ώστε άλλοι να με παρακινήσουν σε πνευματική συζήτηση, κοιτάζω να μετατρέψω το θέμα σε κάτι άλλο, πιο ευχάριστο εις τις επιθυμίες μου. Είμαι τρομερά περίεργος για κάθε μοντέρνο, για τα πολιτικά και για χίλια δύο άλλα ζητήματα. Πολύ συχνά ζητώ την ικανοποίηση εις την αγάπη προς τις κοσμικές γνώσεις, εις την επιστήμη, εις την τέχνη και θέλω όλο και περισσότερα αγαθά να αποκτήσω.

Η μελέτη του Νόμου του Θεού, η γνώση Αυτού και της θρησκείας, δεν μου κάνουν

πολύ εντύπωση, ούτε ικανοποιούν την πνευματική πείνα της ψυχής μου. Όλα αυτά τα παραδέχομαι ότι είναι όχι μόνο ανούσια απασχόλησης για ένα χριστιανό, αλλ' επί πλέον και ανωφελής.

Εάν η αγάπη προς τον Θεό είναι η τήρηση των εντολών του, όπως ο Χριστός είπε «εί αγαπάτε με τας εντολάς τας εμάς τηρήσατε», εγώ όχι μόνο δεν τηρώ τις εντολές του, αλλ' ούτε καμιά προσπάθεια καταβάλλω να κατορθώσω την τήρηση τους.

Έτσι είναι απόλυτη αλήθεια, την οποία εύκολα συμπεραίνει κανείς, ότι δεν αγαπώ τον Θεό. Επάνω σ' αυτό ο Μέγας Βασίλειος λέει: « Η απόδειξη ότι ο άνθρωπος δεν αγαπά τον Θεό και τον Χριστό, έγκειται εις το γεγονός ότι δεν τηρεί τας εντολάς του».

Μέγας Βασίλειος

Πηγή: g-titomixelakis.eu